

Joan Díaz (Granollers, 1958) és el president de la patronal Unió Empresarial Intersectorial (UEI) des del primer d'any. Economista i responsable del

despatx JDA Assessors Consultors Professionals, ja era el vicepresident de l'entitat i ara assumeix la presidència en substitució de Juan Pedro

Pirretas. En aquesta entrevista reflexiona sobre el paper dels empresaris en la sortida de la crisi i dels reptes que té al davant la patronal.

Joan Díaz: "La UEI és un model d'èxit que volem reforçar"

L'economista i auditor és el nou president de la patronal des de primer d'any

Granollers

Joan Carles Arredondo

Amb quin clima assumeix la presidència de la UEI?

Amb absoluta normalitat. Seguim una evolució, que intentarem accelerar marcant uns objectius i posant els mitjans per assolir-los. Però tot dins d'un procés. No hi ha hagut cap tempesta.

Quina considera que seria l'evolució òptima per a l'organització?

Ens hem de plantejar seguir expansionant i aglutinant. El model UEI és un model d'èxit. Aglutina petits gremis i col·lectius que no tenen per què perdre la seva identitat. I dona cos, estructura i dimensió als serveis especialitzats que necessiten.

Quins reptes té la UEI?

Créixer amb tots aquells, que hi vegin un avantatge competitiu. Com més siguem, més eficients serem. No ha de ser tan difícil, perquè al cap i a la fi pretenem altra cosa que representar un col·lectiu i donar-li molt valor. El col·lectiu de les empreses té molt valor. Se'n parla poc, però tothom n'espera que ens tregui de la crisi, que creï ocupació, que es jugui el seu patrimoni, que faci inversions que generin riquesa... Riquesa que tothom parla de com s'ha de

Joan Díaz en un dels despatxos de la seu del gabinet econòmic i jurídic que dirigeix a Granollers

repartir, però oblidant que la riquesa la creen persones que creuen en un projecte i posen tot l'esforç i els diners per tirar-lo endavant.

Les administracions, hi creuen prou, en una patronal com la UEI?

No els queda més remei que creure en aquest component de la societat tan important com l'empresariat. Sense aquestes persones que posen en joc les seves iniciatives i que creen valor, aquesta societat no és la mateixa.

Es queixen molt els empresaris del servei que reben de l'administració?

A mi m'agrada dir que si ens deixen treballar anirem bé. Que intervinguin poc i que facin les regulacions que calguin perquè els mercats siguin eficients, però no més.

Els ajuntaments de la zona col·len molt les empreses?

Com tots, m'imagino. Els problemes amb què ens trobem més sovint és allà on hi ha polígons, que és on

les empreses troben que hi ha manca d'infraestructura. Aquests anys de manca de recursos alguns ajuntaments han anat justos, però una vegada se superi espero que es facin inversions en infraestructures.

Comparteix la visió dels sindicats que cal enfortir el sector industrial al Vallès?

Entre tots, ens hem adonat d'alguns errors que havíem comès, i la pèrdua d'indústria n'era un. Ara bé, arribar a la definició categòrica que

hem d'augmentar el nombre d'indústries no ho veig clar. El que hem de fomentar és que les empreses es facin grans, les tenim massa petites. Intentar conduir això des de les administracions és un error. L'administració ha de posar un marc estable que permeti als empresaris prendre decisions a llarg termini.

La fragmentació en la representació empresarial a la comarca és una tradició. Per què no van culminar els passos per a la integració? Hi ha opcions que culminin?

No va passar per algun protagonisme. No crec que fossin per part nostra, però no vull descartar-ho perquè no cal ser categòric. Nosaltres sempre hem estat a favor de la unitat. I jo personalment, perquè vaig negociar un conveni amb l'altra part. Creia que havíem arribat a un acord, però van entendre que no era bo per a ells i ho respecto. Ara l'escenari és diferent. Jo continuo obert a totes les possibilitats, perquè si hi pogués haver una sola representació empresarial a la zona seríem més forts i més representatius.

Gosaria dir que estem sortint de la crisi?

Sí. Clarament. No s'ha acabat, però estem sortint de la recessió. Mentre hi hagi tanta gent a l'atur, i hi hagi desigualtat, no haurem sortit de la crisi. Però és evident que la tendència és que n'anem sortint; potser necessitem dos anys per ajustar moltes coses. Les mesures per injectar diners amb la reducció de l'IRPF són tímides però seran benvingudes perquè afecten el consum, el motor principal de l'economia.

La plantilla d'Industries JEM fa vaga per reclamar el pagament de nòmines endarrerides

Martorelles

EL 9 NOU

La plantilla de l'empresa Industrials Metalúrgicas JEM ha convocat vaga indefinida per reclamar el pagament de diferents nòmines endarrerides. La mesura s'ha pres després que els representants sindicals hagin denunciat l'incompliment d'un pacte amb la direcció de la companyia que es comprometia a pagar el deute en successius ingressos mensuals. Era un pacte tancat en diferents sessions de mediació al Tribunal

Laboral de Catalunya, que s'haurien agreujat amb un nou impagament de la paga de Nadal, segons informa UGT.

La situació afecta 35 treballadors de la planta de Martorelles i 10 treballadors més de la firma MKB. CCOO assenyalava que l'empresa ha obert en els últims anys noves seus i assenyalen que la direcció està advertint de la possibilitat de traslladar-hi l'activitat. Durant la setmana, els treballadors han fet concentracions a la porta de l'empresa.

Els treballadors s'han concentrat a les portes de l'empresa durant les jornades de vaga d'aquesta setmana